

Jézus örömben vezet

Hova menjünk ezen a nyáron? Sokaknak még formálódik a program, tart a tervezgetés. Hogyan tudunk olyan helyre jutni, ahol dúskálunk a bőségben és az örömben? – Ha szeretnéd tudni a választ, akkor maradj kapcsolatban – stay tuned... – és megtudod.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Halld meg, Uram, hangomat, hozzád kiáltok! Ne hagyj el engem, üdvözítő Istenem!

Könyörülj rajtam, és hallgass meg engem, ne rejtse el orcádat előlem!

Taníts engem, Uram, a te utaidra, és vezess engem egyenes ösvényen!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Taníts engem, Uram, a te utaidra, és vezess engem egyenes ösvényen!

Imádkozzunk. Mennyei Atyánk! Kérjük, hogy mutasd meg nekünk, hogy hol van a bőség és az öröm a mi életünkben a Te Fiad által, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

*Kedves Testvérem! Hallgass meg az igehirdetés ígését, ahogyan megírva találjuk a Lukács szerinti evangélium 5. fejezete elsőtől a 11. verseiben a következőképpen: "Amikor egyszer a sokaság Jézushoz tódult, és hallgatta Isten ígését, ő a Genezáreti-tó partján állt. Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták. Beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és **a hajóból tanította a sokaságot**. Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: **Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!** Simon így felelt: **Mester, egész éjszaka fáradoztunk ugyan, mégsem fogtunk semmit, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat**. Amikor ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálók; ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: **Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!** A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak; de ugyanígy Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: **Ne félj, ezentúl emberhalász leszel! Erre kivonták a hajókat a partra, és mindent otthagya követték őt.**"*

Ma már nem olyan egyértelműek a nyarak, mint néhány évvel ezelőtt. A „menjünk ki a strandra”, vagy a „menjünk a mediterrán országokba élvezni a nyarat” egy hőségriadóban már nem hat olyan csábítóan. Gyakoribb lett az is, hogy összeütközésbe kerül a tervek és a pénztárca mérete... Ma már azt a kérdést is fel kell tenni magunknak, hogy mennyire biztonságos a hely, ahova menni akarunk?

Ma már nem olyan egyértelmű az, hogy mi a jó. Hol és hogyan lesz igazi bőség és öröm? A mai ige rögtön az első szavaival megmutatja azt a helyet, ahol a jó vár ránk. „A sokaság Jézushoz tódult”. Miért is mentek? Emlékszünk még? Azért, hogy hallgassák Isten ígését. – Itt szólal meg Berci: „*Szóval Péter te a nyári pihenés kellős közepén azt akarod nekünk mondani, hogy irány a templom? Mars be ígét hallgatni?*” Tudod Berci, ez nem is biztos, hogy olyan rossz program, mint ahogyan elsőre neked most hangzik... Sok templom igen kellemesen hűvös ám... Nem úgy, mint a lángossütő bódéja előtt az asztal a tűző napon...

Az igében azonban nem templomról volt szó. Hanem Jézusról. Jézus a testet öltött ige (Jn 1,14). Ahol Jézus van, ott megnyílik a menny, és megjelenik Isten minden emberi értelmet meghaladó gazdagsága. Ezért tódultak Jézushoz az emberek. Mert Jézus úgy beszélt, mint akinek hatalma van (Mt 7,29). **Mert Jézus az a hely, ahol a jó vár ránk.**

Jézus azonban nemcsak beszél... Jézus cselekszik is. Jézus beszéde és tettei erőt sugárzó egységben vannak egymással. **Jézus élénk éli azt, amit mond. Sőt! Sokkal több történik ennél. Jézus Belénk-éli azt, amit mond. Belénk-éli, azaz: megteremti mibennünk is ugyanazt.**

Mi történt Simonnal, azaz Péter apostollal? Péter látta Jézus első csodáit, és hallotta első beszédeit. Még a történetünk előtt Jézus egy pillanat alatt meggyógyította Péter anyósát (Lk 4,39). Mindez elég bizalmat keltett Péterben ahhoz, hogy egy szó nélkül odaadja a hajóját Jézusnak az igehirdetéshez. **És itt jön a történet fordulópontja. Jézus utasít:** „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat fogásra!” Emlékezhetünk ilyen Jézus tömondatokra máshonnan is: „Töltsétek meg a vedreiteket vízzel!” (Jn 2,7) „Ültessétek le az embereket!” (Jn 6,10) „Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj!” (Jn 5,8) „Láss!” (Lk 18,42) **Jézus szava ellenállhatatlan szó. Bőséget ad. Halljuk meg mi is a mi életünkben!**

Mi lehetett volna erre Péter teljesen érthető válasza? „Na majd pont egy ács mondja meg nekem, a tapasztalt halásznak, hogy hol halásszak?! De nem kell ehhez mesternek lenni, mert mindenki tudja, hogy halat csak éjjel, sekélyben lehet fogni, nem nappal, a mélyben!” E helyett mi volt Péter válasza: „a te SZAVADra mégis kivetem a hálót”. **Mert Jézus szava ellenállhatatlan szó. Halljuk meg mi is a mi életünkben!** Mert akkor lesz poshadt vízből a legjobb bor – de annyi, hogy fürödni lehet benne... (Jn 2,9-10). Mert akkor lesz öt árpakenyérből és két kis halból étel, de annyi, hogy ötezer éhes ember jóllakik – és még marad is tizenkét kosárnyi... (Jn 6,9-13). És akkor lesz, hogy a béna azonnal járni kezd... (Jn 5,9). És akkor lesz, hogy a vak azonnal látni kezd... (Lk 18,43). És akkor lett, hogy Péter és társai annyi halat fogtak, amennyit ember még soha nem fogott...

Hogy mi lesz a te életedben kedves testvérem, ha meghallod Jézus szavát? Ez majd csak akkor derül ki. Egy azonban biztos: **Jézus szavára egy képtelen szituációban (elfogy a bor a lagzin, ötezer éhes ember tolong a puszta közepén, tehetetlen béna és vak ül a tó és az út mellett, tapasztalt halászok egész éjjel nem fogtak semmit) megjelenik egy felülmúlhatatlan bőség.** A változás annyira letagadhatatlan, hogy a döbbenet letaglózza az embert. Én ezt a számolatlanul reám záporozó jót nem érdemlem meg. És bizony nem érdemeljük meg... Ugyan-olyan bűnösök vagyunk, mint Péter. „Uram nem vagyok méltó...” -- mondta a kapernaumi százados (Mt 8,8). Mi is pontosan ezt fogjuk érezni akkor, amikor meglátjuk Jézust a saját életünkben, mert ott megnyílik a menny, és megjelenik az életünkben Isten minden emberi értelmet meghaladó gazdagsága. És a túlradó kegyelem letaglóz minket. És nem tudunk mást mondani semmint Péter, hogy Kyrios, azaz én Uram és én Istenem!

**És mi Jézus válasza Péter bűnvallására? Mi Jézus válasza a mi bűnvallásunkra? Jézus kiterjeszti a kegyelmet az egyedi pillanatról a kegyelmet kapó egész életére. Jézus elhívja Pétert az apostoli szolgálatra. Méltatlan volt erre Péter? Az volt. Jézus csak a méltatlanokat hívja el. Ha méltónak érzed magad rá, akkor nem lesz elhívás. Ahogyan a tavasszal lezajlott konklávé előtt mondták: „Aki pápaként megy be, az változatlanul bíborosként jön ki...”
Uram, nem vagyok méltó...**

Mire is hívta el Jézus Pétert? Emberhalásznak. Ezt ne úgy gondoljuk, hogy a lelkésznek az a feladata, hogy kiemelje a hívőt az oxigén-dús vízből, és a hálóba benyomorítva arra kényszerítse, hogy megfulladjon... Az eredeti görög kifejezés, a *zograo* élve megfogást, azaz biztos pusztulásból az örök életre való megmentést jelent.

És az apostolok (Péter, Jakab és János) mindent, az egész régi életüket otthagyva követték Jézust. Mindenhová. Kedves Testvérem! A kegyelem ereje nem kényszerít, hanem ellenállhatatlan erővel vonz.

Itt szólal meg megint Berci: „*Rendben, mindez nagyon szép és jó. De mit kezdjek én ezzel most a nyár közepén? Hogyan lesz ebből az a bőség és öröm, amit ígértél az elején?*”

Elsőként: nézz mögé annak, ami éppen most történik veled. „*Evezz a mélyre!*” Azaz: járj nyitott szemmel és lélekkel. A változás mindig kis dolgokkal kezdődik. Péter beengedte Jézust a hajójába. Mellette is ott van valahol Jézus. Vedd észre! Engedd be! **Másodszorra: Halld meg Jézus szavát.** Jézus már eddig is szólt a te életedben is – csak te nem hallottad. Miért nem? Mert még nem győzted le az egódat. Még nem kerültél mélyre. És így Jézus nem tudott felemelni. **Harmadszorra: Kövesd Jézust.** Ha nem Jézust követed – akkor nem fogsz semmit, és üres marad az életed. Ha viszont emberileg el nem képzelhető utakon is követni kezded Jézust, akkor úgy rogyadozni kezd az életed az örömtől, mint a hálók és a két halászhajó. Uram! Ismételd meg rajtam is a Te kegyelmed csodáját! Ámen.

Imádkozzunk. Urunk Jézus Krisztus! Teremtsd meg a mi életünkben a Te bőségedet és örömet. Nyisd ki a mi szemünket, hogy észrevegyen Téged. Nyisd meg a mi fülünket, hogy meghalljuk a Te szavadat. Nyisd meg a mi szívünket, hogy kövessen Téged.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,
ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:
Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved,
jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól;
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Taníts engem, Uram, a te utaidra, és vezess engem egyenes ösvényen!

Kedves Testvérem! Végezetül: fogadd az áldást.
Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!
Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!
Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.

A bőség útjával, a mi Urunk, Jézus Krisztus útjával teljes, örömteli nyarat kívánok!